

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาและนำมาใช้ในการวิเคราะห์ จำนวน ๑๘๖ ฉบับ จากจำนวนที่แจกไป ๒๐๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๓ ของจำนวนที่ได้แจกไปทั้งหมด ข้อมูลที่ได้รับนำมาดำเนินการวิเคราะห์และจะได้นำเสนอในตารางที่ ๑ - ๗ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ สถานภาพของตัวอย่างประชากร คิดเป็นค่าร้อยละ

ลำดับที่	สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
๑	เพศ		
	ชาย	๑๔	๗.๐๖
	หญิง	๑๗๑	๙๑.๙๔
๒	อายุ		
	ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๗	๓.๗๖
	๒๕ - ๒๙ ปี	๕๔	๒๙.๐๓
	๓๐ - ๓๔ ปี	๕๔	๒๙.๐๓
	๓๕ - ๓๙ ปี	๑๗	๙.๑๔
	มากกว่า ๓๙ ปี	๕๔	๒๙.๐๓
๓	วุฒิการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๑	๑๑.๒๙
	ปริญญาตรี	๑๖๐	๘๖.๐๓
	ปริญญาโท	๕	๒.๖๙
	สูงกว่าปริญญาโท	-	-

ตารางที่ ๑ สถานภาพของตัวอย่างประชากร (ต่อ)

ลำดับที่	สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน	ร้อยละ
๔	สาขาที่จบการศึกษา		
	วิชาเอก ภาษาไทย	๑๓๐	๕๑.๕๐
	วิชาเอก สาขาอื่น ๆ	๑๖	๘.๖๐
๕	ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย		
	๑ - ๕ ปี	๕๖	๓๐.๑๑
	๖ - ๑๐ ปี	๖๔	๓๔.๕๕
	๑๑ - ๑๕ ปี	๒๘	๑๕.๐๕
	มากกว่า ๑๕ ปี	๓๗	๑๙.๘๙
๖	ปัจจุบันสอนนักเรียนระดับ		
	มัธยมศึกษาตอนต้น	๙๕	๕๑.๐๗
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	๕๒	๒๗.๙๖
	ทั้งสองระดับ	๓๙	๒๐.๙๗
๗	ปัจจุบันสอนในโรงเรียน		
	โรงเรียนสหศึกษา	๗๖	๔๐.๘๖
	โรงเรียนหญิง	๕๓	๒๘.๔๙
	โรงเรียนชาย	๕๗	๓๐.๖๕

จากตารางที่ ๑ ตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๙๔ ส่วนใหญ่มีอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี, ๓๐ - ๓๔ ปี และมากกว่า ๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐๓ เท่ากัน และรวมกันได้ถึงร้อยละ ๘๗.๑๐ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๘๖.๐๒ เรียนวิชาเอกภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๐ มีประสบการณ์ในการสอน ๖ - ๑๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๕ ร้อยละ ๕๑.๐๗ สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๐.๘๖ สอนในโรงเรียนสหศึกษา

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้ภาษาไทย
ของนักเรียนด้านการฟัง ของ วิทยุและโทรทัศน์

ลำดับที่	การส่งเสริมการใช้ภาษาไทยด้านการฟัง	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑	ได้รับความรู้และความคิดเห็นใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	๓.๘๓	๐.๗๔	มาก
๒	ฝึกการฟังเพื่อสรุปใจความสำคัญ	๓.๒๘	๐.๘๓	ปานกลาง
๓	ฝึกการฟังเพื่อเก็บเนื้อหารายละเอียด	๓.๑๕	๐.๗๑	ปานกลาง
๔	ฝึกการฟังเพื่อใช้วิจารณ์และคิดหาเหตุผล	๓.๐๘	๐.๘๖	ปานกลาง
๕	ได้รับความรู้เกี่ยวกับการพูดแบบต่าง ๆ เช่น การบรรยาย อภิปราย โต้แย้ง ฯลฯ	๓.๕๘	๐.๙๒	ปานกลาง
๖	ได้รับความรู้จากการฟัง เพื่อนำไปประกอบการเรียน ภาษาไทย	๓.๐๙	๐.๙๕	ปานกลาง
๗	ได้รับความรู้จากการฟังข่าวสาร บทความ และความรู้ ด้านต่าง ๆ	๓.๗๘	๐.๗๘	มาก
๘	ได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาที่ดีและไม่ดี	๓.๖๗	๐.๙๗	มาก
๙	ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา เช่น คำราชาศัพท์ ฯลฯ	๓.๐๔	๐.๘๙	ปานกลาง
๑๐	ได้แบบอย่างสำนวนการใช้ภาษาของ บทความ ข่าว สารคดี โฆษณา ฯลฯ	๓.๔๕	๐.๙๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒ ครูภาษาไทยมีความคิดเห็นว่าวิทยุและโทรทัศน์ช่วยส่งเสริมการใช้
ภาษาไทยของนักเรียนด้านการฟัง โดยได้รับความรู้และความคิดเห็นใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น จากการฟัง
ข่าวสาร บทความ และความรู้ด้านต่าง ๆ รวมทั้งได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาที่ดีและไม่ดีอยู่ใน
ระดับมาก นอกจากนั้นส่งเสริมการฟังในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้
ภาษาไทยของนักเรียนด้านการพูด ของ วิทยุและโทรทัศน์

ลำดับที่	การส่งเสริมการใช้ภาษาไทยด้านการพูด	ขี	S.D.	ความหมาย
๑	ได้แบบอย่างการพูดที่ถูกต้อง ชัดถ้อยชัดคำ	๓.๐๔	๐.๔๘	ปานกลาง
✓๒	ได้แบบอย่างการออกเสียงตัว ร, ล และตัวควบกล้ำชัดเจน	๓.๘๓	๐.๔๑	มาก
✓๓	ได้แบบอย่างการแบ่งวรรคตอนในการพูดที่เหมาะสม	๓.๐๐	๐.๘๑	ปานกลาง
✓๔	ได้เห็นตัวอย่างการพูดที่ดีและไม่ดี	๓.๕๘	๐.๘๒	มาก
๕	ได้แบบอย่างการพูดแบบต่าง ๆ เช่น สุนทรพจน์ การกล่าวรายงาน การสัมภาษณ์ ฯลฯ	๓.๕๓	๐.๘๔	ปานกลาง
๖	ได้สังเกตการใช้ศิลปะในการพูด เช่น การทอดเสียง การเน้นคำและใจความสำคัญ การใส่อารมณ์ความรู้สึกใน น้ำเสียง ฯลฯ	๓.๔๔	๐.๘๕	ปานกลาง
๗	ได้แบบอย่างด้านวัฒนธรรมในการใช้ภาษา เช่น การพูด ที่ถูกกาลเทศะและบุคคล ฯลฯ	๓.๒๐	๐.๘๒	ปานกลาง
✓๘	ฝึกการถ่ายทอดความคิดออกมา เป็นคำพูดที่สื่อความหมาย ได้เข้าใจ	๓.๓๐	๐.๘๓	ปานกลาง
๙	ฝึกการพูดแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์อย่างมีเหตุผล	๓.๑๖	๐.๘๕	ปานกลาง
✓๑๐	ได้แบบอย่างการวางกิริยาท่าทางในการพูดในที่ชุมนุมชน	๓.๘๗	๐.๘๔	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓ พบว่า ครูภาษาไทย เห็นว่าวิทยุและโทรทัศน์ ช่วยส่งเสริมการใช้
ภาษาไทยของนักเรียนในด้านการพูด โดยได้แบบอย่างการออกเสียงตัว ร, ล และตัวควบกล้ำ
และได้เห็นตัวอย่างการพูดทั้งที่ดีและไม่ดีอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นส่งเสริมด้านการพูดในด้าน
ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง /

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้ภาษาไทย
ของนักเรียนด้านการเขียน ของ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

ลำดับที่	การส่งเสริมการใช้ภาษาไทยด้านการเขียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑	ได้แบบอย่างการสะกดคำถูกต้องตามพจนานุกรม	๒.๖๑	๐.๘๔	ปานกลาง
✓๒	ได้แบบอย่างการเขียนภาษาที่กระชับกะทัดรัด	๒.๘๓	๐.๑๕	ปานกลาง
✓๓	ได้แบบอย่างการเขียนส่วนที่ถูกต้องเหมาะสม	๒.๔๑	๑.๓๔	น้อย
๔	ฝึกการสังเกตคำที่สะกดผิด เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง	๒.๘๑	๐.๓๔	ปานกลาง
๕	ฝึกการสังเกตการใช้ภาษาที่บกพร่องไม่เหมาะสม เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง	๓.๐๑	๐.๔๔	ปานกลาง
✓๖	ได้แบบอย่างการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย	๒.๓๔	๑.๑๕	น้อย
✓๗	ได้แบบอย่างของการเขียนแบบต่าง ๆ เช่น บทความ, สารคดี, ข่าว, บทสนทนา, สุนทรพจน์, คำขวัญ ฯลฯ	๓.๒๖	๐.๘๖	น้อย
๘	ได้เห็นตัวอย่างของการเขียนที่ดีและไม่ดี	๓.๑๙	๐.๔๒	ปานกลาง
๙	ได้แบบอย่างการเขียนที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมการใช้ภาษา เช่น การใช้คำราชาศัพท์ การใช้คำที่เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ฯลฯ	๓.๐๓	๑.๐๖	ปานกลาง
✓๑๐	นำความรู้ หรือข้อคิด มาใช้ประโยชน์ในการเขียน	๓.๒๕	๐.๘๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔ ครูภาษาไทยเห็นว่า วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยของนักเรียนด้านการเขียน โดยได้แบบอย่างการเขียนส่วนที่ถูกต้องเหมาะสม ได้แบบอย่างการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย และได้แบบอย่างของการเขียนแบบต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย นอกจากนั้นส่งเสริมการเขียนในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้
ภาษาไทยของนักเรียนด้านการอ่าน ของ วิทย์ ไทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

ลำดับที่	การส่งเสริมการใช้ภาษาไทยด้านการอ่าน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
✓๑	ได้แบบอย่างการอ่านที่ดี ชัดเจน ถูกต้อง	๓.๓๑	๐.๘๓	ปานกลาง
✓๒	ได้แบบอย่างการอ่านคำยาก	๒.๘๗	๐.๘๔	ปานกลาง
✓๓	ได้แบบอย่างศิลปะการอ่านชนิดต่าง ๆ เช่น การอ่านข่าว บทความ โฆษณา สารคดี บทสนทนา ฯลฯ	๓.๖๑	๐.๘๖	มาก
✓๔	ได้ฝึกการอ่านเพิ่มขึ้นจากในห้องเรียน	๓.๒๘	๐.๘๔	ปานกลาง
๕	ฝึกการสังเกตคำที่มักอ่านออกเสียงผิด	๓.๐๕	๐.๘๖	ปานกลาง
๖	ฝึกการสังเกตการออกเสียงคำศัพท์ หรือ คำที่ออกเสียงยาก	๒.๙๔	๐.๘๑	ปานกลาง
✓๗	ฝึกการสังเกตการแบ่งบรรทัดตอนในการอ่านที่ถูกต้อง	๓.๑๗	๐.๘๖	ปานกลาง

จากตารางที่ ๕ ครูภาษาไทยเห็นว่า วิทย์ ไทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ส่งเสริม
การใช้ภาษาไทยของนักเรียนด้านการอ่าน โดยได้แบบอย่างศิลปะการอ่านชนิดต่าง ๆ อยู่ใน
ระดับมาก นอกจากนั้นช่วยส่งเสริมการอ่านในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับประโยชน์ด้านต่าง ๆ ของสื่อมวลชนที่มีต่อนักเรียน

ลำดับที่	ประโยชน์ของสื่อมวลชน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑	ให้ความรู้รอบตัว	๔.๒๖	๐.๖๖	มาก
๒	ทันเหตุการณ์	๔.๓๓	๐.๗๔	มาก
๓	มีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ	๓.๖๔	๐.๖๓	มาก
๔	มีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	๓.๘๑	๐.๗๒	มาก
๕	ช่วยส่งเสริมความรู้ในด้านต่าง ๆ	๔.๑๕	๑.๑๔	มาก
๖	นำความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวัน	๓.๕๔	๐.๗๕	มาก
๗	มีความคิดเห็นในการวิพากษ์วิจารณ์	๓.๖๓	๐.๘๖	มาก
๘	นำมาเป็นหัวข้อสนทนา	๓.๗๘	๐.๘๗	มาก
๙	ฝึกความคิดและเชาวน์ปัญญา	๓.๔๗	๑.๐๖	ปานกลาง
๑๐	เกิดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม	๓.๖๒	๐.๗๕	มาก
๑๑	ช่วยให้ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	๓.๘๑	๐.๗๘	มาก
๑๒	เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต	๓.๓๒	๐.๘๗	ปานกลาง
๑๓	สร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๓.๔๗	๐.๘๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๖ ครูภาษาไทย เห็นว่าสื่อมวลชนมีประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านฝึกความคิดและเชาวน์ปัญญา เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต และสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความ เหมาะสมในการใช้
ภาษาของสื่อมวลชน

ลำดับที่	ความ เหมาะสมในการใช้ภาษาของสื่อมวลชน	χ ²	S.D.	ความหมาย
๑	การ เขียนตัวสะกดการันต์	๒.๘๗	๐.๗๖	ปานกลาง
๒	การใช้คำหามศักดิ์ของคำ	๒.๘๗	๐.๖๔	ปานกลาง
๓	การใช้คำสะแลง	๒.๕๑	๐.๕๒	น้อย
๔	การใช้คำราชาศัพท์	๓.๑๕	๐.๖๙	ปานกลาง
๕	การใช้คำหรือข้อความตรงตามความหมายที่ต้องการ	๓.๐๗	๐.๗๔	ปานกลาง
๖	การใช้คำหรือสำนวนต่างประเทศ	๒.๘๗	๐.๗๒	ปานกลาง
๗	การใช้คำพุ่ม เพื่อย	๒.๕๑	๐.๘๘	น้อย
๘	การใช้คำย่อ	๒.๖๙	๐.๘๐	ปานกลาง
๙	การใช้ลักษณะนาม	๒.๘๘	๐.๖๖	ปานกลาง
๑๐	การใช้อาการนาม	๒.๘๗	๐.๕๗	ปานกลาง
๑๑	การใช้คำบุพบท	๒.๘๕	๐.๕๙	ปานกลาง
๑๒	การใช้คำสันธาน	๒.๘๕	๐.๘๒	ปานกลาง
๑๓	การใช้คำตามระเบียบการใช้ภาษา	๒.๘๑	๐.๖๙	ปานกลาง
๑๔	การใช้ภาษาพูดในการ เขียน	๒.๘๑	๐.๗๙	ปานกลาง
๑๕	การใช้คำศัพท์ เฉพาะวิชา	๒.๘๖	๐.๖๗	ปานกลาง
๑๖	การใช้ภาษากำกวม	๒.๕๙	๐.๘๗	น้อย
๑๗	การใช้ภาษาหนังสือพิมพ์	๒.๗๒	๐.๙๓	ปานกลาง
๑๘	การใช้ภาษาโฆษณา	๒.๘๒	๐.๙๗	ปานกลาง
๑๙	การเว้นวรรคตอน	๒.๘๗	๐.๖๙	ปานกลาง
๒๐	การออกเสียง ร, ล และตัวควบกล้ำ	๒.๘๑	๐.๘๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๗ ครูภาษาไทยเห็นว่า การใช้ภาษาของสื่อมวลชนด้านการใช้คำสะแลง การใช้คำพุ่มเพื่อย การใช้ภาษากำกวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย นอกจากนั้นมีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยรวบรวมจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-End)

ปัญหา

๑. การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีทั้งที่ใช้คำพุ่มเพื่อย และใช้คำย่อหรือรวบคำมากเกินไป ทำให้เกิดความหมายกำกวม ใช้ภาษาผิดแบบแผนการใช้ภาษาไทย ใช้คำผิดความหมาย ใช้ลักษณะนามผิด ใช้คำที่ทำให้ผู้อ่านตื่นเต้นตกใจจนเกินเหตุ หน้าโฆษณาเริ่มมีรูปไป เปลือย หรือ การตอบปัญหาทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง เป็นการชักชวนให้เยาวชนอยากทดลอง การใช้ศัพท์สะแลง, การใช้อักษรย่อที่คิดขึ้นเอง การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด การใช้ราชาศัพท์ผิด การเรียงคำเข้าประโยคอย่างไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักภาษา แต่ใช้เพื่อดึงดูดความสนใจของประชาชนเท่านั้น การใช้สำนวนต่างประเทศ การทับศัพท์โดยไม่จำเป็น การใช้สำนวนไม่เหมาะสม และ การใช้ภาษาพูดในการเขียน สื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในปัจจุบันมาก เป็นตัวอย่างให้นักเรียน เลียนแบบการใช้ภาษาที่บกพร่อง

๒. การใช้ภาษาในวิทยุและโทรทัศน์ โฆษก ผู้ประกาศ ผู้โฆษณา บางคนจัดรายการบันเทิงขาดความรู้ด้านภาษา ในการพูด การอ่านที่ถูกต้อง การออกเสียง ร, ล ไม่ชัดเจน แต่บางคนออกเสียงชัดเจนมากจนผิดธรรมชาติ และบางคนออกเสียงตัว ล เป็นเสียง ร เหมือนกันหมด ผู้อ่านข่าวบางคนอ่าน คำสมาส คำสนธิผิด การจัดรายการวิทยุมักทำเพื่อธุรกิจ มุ่งแต่โฆษณาสินค้าและความบันเทิง การโฆษณาทางโทรทัศน์โน้มเอียงไปทางเรื่องเพศเป็นการยั่วอารมณ์ เช่น โฆษณาสบู่ เป็นต้น รายการตลกคณะต่าง ๆ ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่สุภาพ ใช้สำนวนผิด ใช้ศัพท์สะแลง พูดไม่ชัดถ้อยชัดคำ บทพากย์ที่เป็นราชาศัพท์ เช่น ในภาพยนตร์จีน หรือภาพยนตร์ที่สร้างจากวรรณคดีเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ มักใช้ราชาศัพท์ผิดอย่างมาก ตัวละครในโทรทัศน์บางเรื่องใช้คำพูดหยาบโลน ไม่สุภาพ การออกเสียงตัว ร และคำควบกล้ำไม่ชัดเจน

๓. เหตุที่ทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาของสื่อมวลชน หรือ ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง จนทำให้เกิดเป็นปัญหาด้านการเรียนการสอนก็เพราะ นักเรียนพบเห็นเป็นประจำและนำมาใช้ ตามโดยเข้าใจว่าภาษาที่สื่อมวลชนใช้ เป็นภาษาที่ถูกต้อง มีฉะนั้นจึงไม่นำมาเผยแพร่สู่ประชาชนได้ นักเรียนไม่เข้าใจถึงวิธีการใช้ภาษาของสื่อมวลชน นักเรียนระดับมัธยมศึกษากำลังอยู่ในวัยรุ่น พอใจจะรับสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ทุกด้านรวมทั้งด้านการใช้ภาษา คำ ลำนวน และสะแลง ที่แปลก ใหม่ เด็กวัยนี้จะรับได้เร็วและรับมาเป็นลักษณะของตนเองและของกลุ่ม นักเรียนไม่สามารถแยก ภาษาพูดและภาษาเขียนออกจากกันได้ นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์แยกแยะหรือสัง เกตสิ่งที่ผิดได้ เนื่องจากการพบเห็นอยู่เป็นประจำจนเกิดความเคยชินคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง คนไทยส่วนมากมัก ไม่คำนึงถึงการใช้ภาษาให้ถูกต้องถือว่า เมื่อพูดหรือ เขียนแล้ว เข้าใจก็ใช้ได้ จึง เป็นเหตุให้การ เรียน ภาษาไทยขาดความสำคัญ และไม่คิดจะแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของตนเอง

จะ เห็นได้ว่านักเรียนได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนด้านการใช้ภาษาไทยโดยมิได้ระมัดระวัง จึงได้รับพร้อม ๆ กันทั้งส่วนดีและส่วนไม่ดี นักเรียนระดับมัธยมศึกษามักสนใจสื่อมวลชนในด้านการ ให้ความบันเทิงมากกว่า สาระและวิชาการ เช่น รายการเพลง ภาพยนตร์ นวนิยายในหนังสือพิมพ์ และมองข้ามสิ่งที่เป็นสาระประโยชน์หรือข้อสัง เกตต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย มากกว่าที่จะ นำมาวิเคราะห์วิจารณ์ หรือนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียน

ในด้านการเรียนการสอนของครูนั้น มีปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล คือข้อสอบเป็นแบบปรนัย เป็นส่วนมาก ทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการ เขียนที่ดี จึง เป็นผลให้นัก เรียนเขียนไม่ถูกต้อง และสะกดผิดมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อนัก เรียนในด้านการใช้ภาษาอย่างมาก มีทั้งผลดีและ ผลเสีย ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวแล้ว ครูส่วนใหญจึง เสนอแนะการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. สื่อมวลชนทุกประเภท ควรคำนึงถึงการใช้ภาษาทั้งการพูดและการ เขียนให้มาก โดยแก้ไขปรับปรุงอย่างจริงจัง ก่อนที่สื่อมวลชนชนิดนั้น ๆ จะนำออกเผยแพร่ต่อมวลชน เช่น

แก้ไขคำที่สะกดผิด ตรวจสอบจำนวนภาษาให้ถูกต้อง กวดขันบทละครไม่ให้มีคำไม่สุภาพ หยาดกาย
ตรวจข่าว บทความ ให้ถูกต้อง ไม่ควรลง เรื่องไร้สาระในหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนควรสำนึกใน
ความรับผิดชอบต่อสังคม ควรให้ประโยชน์ต่อนักเรียนให้มากที่สุดทั้งด้านความรู้รอบตัว และการ
ใช้ภาษาไทย

๒. คัดเลือกโฆษก ผู้อ่านข่าว ที่อ่านถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำหนักถูกต้อง วิทยุและโทรทัศน์
ควรมีการประชุม สัมมนา เกี่ยวกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดรายการ นักแสดง นักพากย์ และ
นักเขียนบทวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อให้เพิ่มความระมัดระวังด้านการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น โฆษณาที่
ใช้ภาษาผิด ไม่ควรให้เผยแพร่ ควรผ่านคณะกรรมการตรวจแก้ไขก่อน

๓. รัฐบาลควรให้ความสนใจต่อการใช้ภาษาของสื่อมวลชนให้มาก ควรมีผู้เชี่ยวชาญ
ด้านภาษาควบคุมตรวจ แก้ไข ก่อนจะ เผยแพร่สู่ประชาชน ให้มีการอบรมผู้อ่านข่าว ผู้สัมภาษณ์
คณะกรรมการที่ควบคุมดูแลสื่อมวลชน ควรจะแบ่งงานกันดูแลให้ทั่วถึงจะทำให้ข้อผิดพลาดน้อยลง
ควรมีรายการ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยทางวิทยุหรือโทรทัศน์ทุกวัน ใช้เวลาสั้น ๆ โดยจัดทำเป็น
บทละครหรือบทสนทนาก็ได้

๔. ครูทุกคนมีหน้าที่ช่วยกันแก้ไขการใช้ภาษาของนักเรียนให้ถูกต้อง ครูภาษาไทยผู้ซึ่ง
มีหน้าที่โดยตรง ควรนำสื่อมวลชนเข้ามาในการ เรียนการสอน นำตัวอย่างคำผิดและการใช้ภาษา
ผิด ๆ มาชี้แจง แนะนำ และแก้ไขให้ถูกต้อง ฝึกความสังเกตของนักเรียน ฝึกการใช้วิจารณ์ขยาย
ฝึกวิจารณ์และสรุปที่เหมาะสม

ครูต้องอธิบายให้นักเรียน เข้าใจว่าภาษานั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลง สื่อมวลชนใช้
ภาษาที่ผิดแปลกหรือคำสะแลงนั้นเพื่ออะไร ครูควรชี้แจงให้เข้าใจว่าควรใช้อย่างไรจึงจะเหมาะสม

ครูควรสนับสนุนให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน และโรงเรียนควรจัดห้องสมุดพิมพ์
ให้เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน เพื่อฝึกนิสัยรักการอ่าน และมีความรู้รอบตัวกว้างขวางขึ้น

ควรจัดหลักสูตรภาษาไทยที่นำเอาสื่อมวลชนมาใช้ในการสอนภาษาไทย

๕. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ควบคุม เลือกสื่อมวลชนที่เหมาะสมให้แก่เด็ก เช่น ให้อ่าน
หรือฟังรายการที่ดี ส่งเสริมความรู้หรือจิตใจ